

Асоціація педіатрів України

Управління охорони здоров'я Донецької облдержадміністрації

Донецький національний медичний університет ім. М.Горького

Кафедра педіатрії № 1 ДонНМУ

МАТЕРІАЛИ

міжрегіональної науково-практичної конференції

СУЧASNІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ В ПЕДІАТРІЇ

м. Донецьк, 2012

КЛІНІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПОКАЗНИКІВ ГІПЕРСПРИЙНЯТЛИВОСТІ БРОНХІВ ПРИ ЕОЗИНОФІЛЬНОМУ ФЕНОТИПІ БРОНХІАЛЬНОЇ АСТМИ У ДІТЕЙ ШКОЛЬНОГО ВІКУ

Безруков Л.О., Іванова Л.А.

Буковинський державний медичний університет, м Чернівці
кафедра педіатрії та дитячих інфекційних хвороб
(зав.-проф. О.К. Колоскова)

Профілактика бронхіальної астми побудована з урахуванням досягнень наукової алергології, але все ж характеризується доволі низькою ефективністю. Слабкі сторони сучасних лікувально-профілактических комплексів, представлених у вигляді узгоджувальних пристрій та рекомендацій, мабуть, багато в чому залежать від різних варіантів бронхіальної астми та різних фенотипів захворювання.

З метою вивчення показники гіпесприйнятливості бронхів за різного типу запалення дихальних шляхів нами в умовах пульмо-алергологічного відділення обласної дитячої клінічної лікарні м. Чернівці було обстежено 114 дітей шкільного віку, хворих на бронхіальну астму. І клінічну групу сформували 68 пацієнтів, в яких діагностовано еозинофільний фенотип бронхіальної астми. До групи порівняння (нееозинофільна астма) увійшло 46 хворих. За основними клінічними характеристиками групи порівняння були співставимі.

При дослідженні мокротиння встановлено, що частка еозинофілів у пацієнтів I клінічної групи становила $12,7 \pm 1,7\%$, а в групі порівняння – $1,57 \pm 0,1\%$. В роботі показано, що показники гіпесприйнятливості бронхів суттєво не відрізнялись у дітей, хворих на бронхіальну астму з еозинофільним та нейтрофільним типом запалення дихальних шляхів. Показник гіперреактивності бронхів $DZK \geq 2,0$ у.о. з специфічністю 81,9% та позитивною передбачуваною цінністю 64,2% підтверджує еозинофільний тип запалення дихальних шляхів у дітей, хворих на бронхіальну астму.

Доведено, що за наявності у дитини показника $DZK \geq 2,0$ у.о. ризик розвитку еозинофільного типу запалення дихальних шляхів в 2,2 рази вищий в порівнянні з пацієнтами з більш низьким даним показником. Шанси розвитку еозинофільного типу запалення дихальних шляхів також виявилися вищими в 1,6 та 1,8 рази в дітей з показником гіперчутливості бронхів $PC20H \leq 1,0$ мг/мл та $IBD \leq 10\%$ відповідно в порівнянні з їх однолітками з вищими показниками даних спірографічних проб.

Таким чином, як свідчать отримані результати дослідження, такий основний феномен бронхіальної астми як гіпесприйнятливість бронхів, не залежить від типу запалення в дихальних шляхах хворих. Можна виділити окремі фенотипи бронхіальної астми в залежності від типу запалення бронхів, але в цілому це є лише особливості перебігу захворювання у конкретного пацієнта, а гіперреактивність дихальних шляхів характерна для всіх хворих.

ХАРАКТЕРИСТИКА РАЗЛИЧНЫХ ФОРМ ГЛОМЕРУЛОНЕФРИТА В ДЕТСКОМ ВОЗРАСТЕ: МОРФОЛОГИЧЕСКИЕ И КЛИНИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ

Борисова Т.П., Василенко И.В.

Донецкий национальный медицинский университет им. М.Горького

Проблема гломерулонефрита (ГН) сохраняет свою актуальность в связи с трудностями диагноза, несовершенной терапии, плохим прогнозом некоторых его форм при формировании хронической почечной недостаточности [2]. До настоящего времени диагностика ГН в педиатрии базируется на изменениях клинико-лабораторных показателей. Более значимую информацию о сути патологического процесса позволяет получить только использование результатов прижизненного морфологического исследования почек [3].

Цель исследования - изучение морфологических изменений в почках у детей с гломерулонефритом (ГН), установление корреляции морфологических изменений с клиническими данными.

Методы исследования. Обследовано 242 ребенка с различными клиническими формами ГН: нефритический синдром – 45, нефротический синдром – 54, нефротический синдром с гематурией и/или гипертензией – 39, гематурический вариант – 82, протеинурический вариант – 22. Почечная ткань получена путем чрескожной нефробиопсии под непрерывным ультразвуковым контролем с использованием ультразвукового сканнера AI-5200 Dornier (Германия) и биопсийных игл 16 G. Биопсийный материал изучался светомикроскопически (гематоксилин-эозин, PAS), электронно-микроскопически (15), иммуногистохимически (IgA, IgG, IgM, C3, C1q – 24 больных, CD20, CD45RO – 14 пациентов). Для диагностики форм ГН использовали общепринятые морфологические критерии [1].

Полученные результаты. Частота морфологических форм ГН оказалась следующей: мезангипролиферативный – 177 (73,1%),